

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Dönemindeki Gelişme Evreleri).....	108
Фідан Сулейман. Огляд традиційної музики в культурній політиці Туреччини після 2000 року (View of Traditional Music in Cultural Policy of Turkey After the Year 2000).....	110
Мамедова Айтadž. Програма академічної мобільності «Мевляна» в Україні (Mevlana Değişim Programının Ukrayna'da Uygulanması).....	112
Метін Айше Сімай. Відображення методів медичного лікування у мистецтві мініатюри (Minyatür Sanatına Tıbbi Tedavi Yöntemlerinin Yansıması).....	114
Назарова А.В. Використання пісенного матеріалу на уроках турецької мови...	115
Петрова Озель Л.П. Комунікативний аспект турецького етноетикету.....	117
Севім Саліх. Питання граматичних термінів у викладанні турецької мови (Türk Dili Öğretiminde Gramer Terimleri Sorunu).....	120
Сойлемез Мехмет. Міграція музичної пам'яті: ромеї Агирнаса (м. Кайсері) (Migration of Musical Memory, Example of Kayseri Ağırnas Greeks).....	121
Усатенко Я.М. Поетичний образ Кюль-тегіна в перших писемних пам'ятках давніх тюрків.....	124
Зубашенко А.О. Роль мотивації і способи її посилення при навчанні турецької мови.....	126

КУЛЬТУРА ТА ФІЛОСОФІЯ КРАЇН СХОДУ

Ding Shaojie. Cultural component of «One Belt, One Road» economic projects...	128
Веремєєва К.В. Китайський новий рік: від минулого до сьогодення.....	129
Болховецька В.Ю. Китайський традиційний костюм ханьфу.....	131
Бурлачко Я.П. Роль традиційних фестивалів в Китаї. Їх легенди та святкування.....	132
Заліська М.В. Вплив конфуціанства на розвиток культури Китаю.....	134
Козакова М.В. Влияние буддизма на культуру Китая.....	135
Кім О.В. Релігії Китаю. Історія та сучасний стан.....	137
Колоколова А.О. Китайская опера и ее разновидности.....	139
Корнєв А.Ю. Східні мотиви у харківській кондитерській етикетці початку ХХ століття.....	141
Людкевич В.Б. Китайська міфологія.....	143
Лю Сінся. Новые идеи для продвижения китайской культуры.....	144
Мишньова К.Ю. Ворожіння як невід'ємна частина китайської культури.....	147
Рибалко С. Б. Візерунки кімоно: типологія та семантика.....	148
Ріпчанська К.Р. Особливості китайської системи мір.....	151
Русских Е.В. Тайцзицюань в КНР.....	152
Саліх Саліх Абд. Етнонаціональні цінності та культура арабів.....	154
Сторчак П.В. Особливості оформлення японських привітальних листівок.....	156
Tang Yongbo. A Study on the Overseas Communication Path of Confucius's Thoughts.....	158

МИСТЕЦТВО КРАЇН СХОДУ

Баштинська М.Р., Ващенко В.В. Японское искусство оригами: историко-философский аспект.....	159
Клиновська Т.В. Розвиток кінематографу КНР.....	161
Поміляйко В.О. Особливості китайської чайної церемонії.....	161
Романченко А.С. Основні стилі та особливості китайського живопису Гохуа.....	163
Се Юйдін. Автопортрет у творчості Пань Юйлян.....	164
Смілянська О.О. Історія становлення класичного балету в Китаї.....	166
Тан Цяньжуй. Прояви шинуазрі у європейському мистецтві XVIII – XIX	

перед ними на коліна. Таким чином вони виражають їм вдячність. А батьки у свою чергу дарують молодим червоний конверт, який означає вдачу.

4. «Підтримання традиції». Існує чаошанська традиція за якою прийнято збиратись із друзями та родичами на церемонію Гунфу Ча. Під час церемонії старші розповідають молодшим про звичаї, передаючи їм свої знання [4].

Традиційно чайні церемонії проводять в чайних будинках без яскравого освітлення. Інтер'єр таких закладів виконано в пастельних тонах, для посуду використовують низькі столики, на підлогу частіше за все кладуть м'які килимки та подушки. Сьогодні чайні будинки – це місця, де китайці можуть відпочити, добре провести час з друзями.

Китайська чайна церемонія відома не лише в Китаї, але й далеко за його межами. Ця давня традиція існує вже упродовж багатьох тисячоліть. Мистецтво приготування та пиття чаю таким чином, допомагає людям на деякий час забути про повсякденні турботи, знайти душевну рівновагу та провести час із найближчими людьми. Зараз китайці влаштовують чайні церемонії переважно з нагоди особливих подій, підтримуючи і передаючи цю традицію наступним поколінням.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Чу, Фенлей. Філософсько-естетичні та соціокультурні аспекти чайної церемонії (китайська та японська моделі) [Текст] : автореф. дис. ... канд. культурології (26.00.01) / Чу Фенлей; Харк. держ. акад. культури. – Харків, 2010. – 21 с.
2. Куренкова О.Ю. Чайная церемония в Китае // Интерес. №3, 2005.
3. Чу, Фэнлей. Четыре принципа китайской чайной церемонии / Фэнлей Чу // Вісн. ХНУ. – 2006. – № 714-2006. – С. 343-345.
4. Кочетова М.А., Пищальникова Р.А., Терешкова Н.С. Китайская чайная церемония // Молодой ученый. – 2015. – №19. – С. 97-99. [Електронний ресурс]. URL <https://moluch.ru/archive/99/22347/> (дата звернення: 14.02.2020).

ОСНОВНІ СТИЛІ ТА ОСОБЛИВОСТІ КИТАЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ ГОХУА

Романченко Анастасія Сергіївна, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: викладач кафедри східних мов Ю.В. Андреева

Китайський традиційний живопис *Гохуа* (画国) є найпопулярнішим напрямом в образотворчому мистецтві Китаю. Він являє собою особливу систему, що включає в себе пейзаж, портрет, зображення квітів і птахів, тварин і комах. Водночас багато майстрів сьогодні відхиляються від сталих канонів, заданих предками, намагаючись продемонструвати власне бачення китайського мистецтва. При цьому вони в повній мірі зберігають весь символізм і привабливість традиційних робіт.

Китайським живописом називають ті картини, які пишуться з використанням традиційних китайських інструментів і матеріалів, пензлів і туші, і виконані в традиційній манері [1;2].

В історії традиційного китайського живопису з найдавніших часів до сьогодення сформувалися два основних стилі:

10. *Гунбі* (笔工) (досл. ретельний, акуратний пензель) – для картин, написаних в такому стилі, характерні каліграфічно виписані контури та обриси, кожен деталь виконано реалістично і докладно. Саме тому друга назва стилю – «чітка лінія». Після того, як було нанесено всі чорні штрихи, художник може зафарбувати контур мінеральними фарбами. Оскільки вони дуже яскраві і стійкі, робота ще довго зберігає свій презентабельний та естетичний вигляд. Даному стилю віддавали перевагу стародавні придворні живописці, які оформлювали інтер'єри імператорських палаців.

11. *Cei* (意写) (досл. передача настрою) – головна мета цього стилю – донести ідею, а не досягти зовнішньої схожості. Основна ознака *sei* – відсутність чітких контурів. Туш використовують для відтворення фактури предметів і настрою, який виникає під час їх споглядання. Для цього стилю характерні миттєвість та експромт, картини пишуть під впливом миттєвого пориву, завдяки чому всі витвори насичені алегоричними символами, узагальненнями, гіперболами. Через монохромність (одноколірність) панно виглядають більш суворо і лаконічно, ніж яскраві і помітні витвори у стилі *гунбі*, але щиро та виразно. Крім того, їх дуже важко скопіювати [3].

До 12-го століття стиль *гунбі* був домінуючим. Манера письма *sei* з'явилася пізніше, завдяки чому була більш інтелектуально розвиненою та зрілою. Їй віддавали перевагу вільні художники, тоді як вміння «малювати пензлем ретельно» було обов'язковим для придворних та професійних майстрів. Але кращі витвори створювалися при поєднанні цих технік.

Для живопису *гохуа* застосовується спеціальний папір – суан, який характеризується специфічною текстурою. Поверхня паперу підходить для роботи з китайською тушшю, дозволяючи наносити штрихи різної інтенсивності і довжини.

Тематикою картин в стилі *гохуа* є природа: символічні образи гір, води, квітів, птахів, риб, креветок, комах в китайському живописі виражають моральні настановлення людини. Характерною рисою китайського живопису є не тільки зовнішнє фотографічне зображення, а відображення внутрішнього єднання з природою [4].

Майже обов'язковим елементом картин є ієрогліфічні написи, який часто має віршовану форму. На картині ставиться і підпис майстра, але особливою, особистою печаткою, що контрастує з чорною тушшю – червоною фарбою.

На сучасному етапі розвитку мистецтва *sei* і *гунбі*, спостерігається підвищення інтересу до традиційного живопису Китаю і країн Сходу: проводяться тематичні виставки, видаються спеціальні книги, працюють школи, навчальні основи традиційного образотворчого мистецтва [5].

Підсумовуючи, можна зазначити, що китайський живопис продовжує вражати і дивувати своєю неперевершеною, філософським змістом, несхожістю на інші види світового мистецтва, надихає митців на породження мистецьких витворів, формує внутрішній світ людини, який допомагає поринути у світ природи, зрозуміти її, жити з нею у гармонії, усвідомити сутність буття.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Завадская Е.В. Эстетические проблемы живописи старого Китая. М., 1975.
2. Бакалова О.В. Искусство Китая. М.: Академия художеств . 2003. 256-267 с.
3. Виноградова Н.А. Китайская пейзажная живопись. М., 1972.
4. Вэнь У. Живопись и каллиграфия Китая. Днепропетровск, 2004.
5. Ван Вэй. Тайны живописи / Пер. с кит. В.М. Алексеева // В.М. Алексеев. Труды по китайской литературе. М.: Восточная литература, 2003. Книга 2. С. 48-50.

АВТОПОРТРЕТ У ТВОРЧОСТІ ПАНЬ ЮЙЛЯН

Се Юйдін, аспірант 1 курсу

Харківська державна академія культури

Науковий керівник: д-р мист-ва, проф. С.Б. Рибалко

Актуальність теми. Пань Юйлян входить до тієї когорти китайських митців, що першими здобули освіту у Франції і, фактично, визначили розвиток мистецтва в Китаї першої половини ХХ століття. Однак її творчість значно менше досліджена на Заході, якщо порівнювати з Сюй Бейхуном, який сьогодні сприймається майже символом китайського мистецтва ХХ століття. У Китаї тривалий час ім'я Пань Юйлян було

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.